

Sygn. akt VIII U 2339/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2016 r. w Gliwicach

sprawy G. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania G. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 25 września 2014 r. **nr** (...)

- zmienia częściowo zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu G. K. prawo do zastosowania przelicznika 1,8 przy obliczeniu wysokości emerytury górniczej do 4.634 (cztery tysiące sześćset trzydzieści cztery) dniówek w okresie od 1 sierpnia 1987 roku do 9 stycznia 2007 roku – począwszy od 26 lipca 2014 roku;
- umarza postępowanie w przedmiocie zaliczenia z przelicznikiem 1,8 dniówek w okresie od 1 grudnia 1982 roku do 31 października 1983 roku;
- w pozostałej części oddala odwołanie;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego G. K. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 2339/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 września 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał ubezpieczonemu G. K. prawo do emerytury górniczej od 26 lipca 2014r., zawieszając jednocześnie wypłatę świadczenia w związku z kontynuowaniem przez ubezpieczonego zatrudnienia. Do ustalenia wysokości świadczenia zastosowano przelicznik 1,2 do 265 miesięcy pracy górniczej, natomiast przelicznik 1,8 zastosowano do 81 miesięcy pracy górniczej. W

załączniku do decyzji ZUS wskazał, że do stażu pracy w wymiarze półtorakrotnym (przelicznik 1,8 na wysokość emerytury), nie zaliczono ubezpieczonemu okresów zatrudnienia od 1 grudnia 1982r. do 27 kwietnia 1984r. i od 9 maja 1986r. do 9 stycznia 2007r., ponieważ zajmowane przez niego w tym okresie stanowiska ślusarz remontowy, operator sprzętu pomocniczego, operator, operator maszyn budowlanych, operator sprzętu technologicznego, operator spycharek i maszyn wieloczynnościowych na odkrywce nie figurują w załączniku nr 3 do Rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994r.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się zaliczenia spornych okresów zatrudnienia od 1 grudnia 1982r. do 27 kwietnia 1984r. i od 9 maja 1986r. do 9 stycznia 2007r. według przelicznika 1,8. W uzasadnieniu podał, iż w spornych okresach, niezależnie od nazewnictwa stanowiska pracy, faktycznie wykonywał pracę górniczą na stanowisku operatora spycharek i maszyn wieloczynnościowych na odkrywce, wymienionym pod poz. 4, Dz. III załącznika nr 3 do Rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994r.

Ostatecznie na rozprawie w dniu 17 czerwca 2015r. ubezpieczony sformułował roszczenie w ten sposób, że domagał się zastosowania przelicznika 1,8 do okresu od 9 maja 1986r. do 9 stycznia 2007r. W pozostałym zakresie cofnął odwołanie.

ZUS wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu do zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony G. K. urodził się (...)

W dniu 15 lipca 2014r. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury górniczej.

Zaskarżoną decyzją z dnia 25 września 2014r. (...) Oddział w Z. przyznał ubezpieczonemu G. K. prawo do emerytury górniczej od 26 lipca 2014r.

Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy przyjął 31 lat i 3 miesiące okresów składkowych oraz 8 miesięcy okresów nieskładkowych.

Do 81 miesięcy pracy górniczej ZUS zastosował przelicznik 1,8 zaś do 265 miesięcy pracy górniczej przelicznik 1,2.

Do pracy górniczej w wymiarze półtorakrotnym ZUS nie zaliczył dniówek z okresu zatrudnienia od 1 grudnia 1982r. do 27 kwietnia 1984r. i od 9 maja 1986r. do 9 stycznia 2007r.

Sąd ustalił, że w okresie od 2 lipca 1982r. do 21 grudnia 2015r. G. K. był zatrudniony w (...) S.A. Oddział (...) w R.. W okresie od 29 kwietnia 1984r. do 11 kwietnia 1986r. ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową – do pracy wrócił z dniem 9 maja 1986r.

W protokole Komisji Weryfikacyjnej z dnia 10 lutego 2009r. obejmującym okres od 1 grudnia 1982r. do 9 stycznia 2007r. wskazano, że w tym czasie odwołujący zajmował stanowiska:

- od 1 grudnia 1982r. do 31 października 1983r. – ślusarz remontowy w oddziale rs-1,
- od 1 listopada 1983r. do 27 kwietnia 1984r. – operator sprzętu pomocniczego w oddziale rs-1,
- od 9 maja 1986r. do 31 sierpnia 1991r. – operator maszyn budowlanych w oddziale rs – 7,
- od 1 września 1991r. do 16 listopada 2006r. – operator sprzętu technologicznego w oddziale rs – 7/rr-1,
- od 17 listopada 2006r. do 9 stycznia 2007r. – operator spycharek i maszyn wieloczynnościowych na odkrywce w oddziale rr-1.

Komisja Weryfikacyjna uznała m.in. iż w okresie spornym od 9 maja 1986r. do 9 stycznia 2007r. ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku operator spycharek i maszyn wieloczynnościowych na odkrywcę wymienionym pod poz. 4 Dz. III, Załącznika nr 3 do rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994r.

W załączniku do karty ewidencyjnej pracownika wskazano, że ubezpieczony w okresie od 9 maja 1986r. do 9 stycznia 2007r. przepracował (...) dniówek półtorakrotnych.

W świadectwie wykonywania pracy górniczej z dnia 2 lipca 2014r. pracodawca wskazał, że ubezpieczony w trakcie zatrudnienia w (...) stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą:

- od 1 grudnia 1982r. do 31 października 1983r. na stanowisku rzemieślnika zatrudnionego na odkrywcę bezpośrednio w przodku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na koparkach i zwałowarkach, wykonującego prace górnicze, mechaniczne, elektryczne i hydrauliczne przy obsłudze, konserwacji, montażu i demontażu tych maszyn i urządzeń - wymienionym pod poz. 7 Dz. III, Załącznika nr 3 do rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994r.

- od 1 listopada 1983r. do 27 kwietnia 1984r. na stanowisku operatora spycharek i maszyn wieloczynnościowych na odkrywcę - wymienionym pod poz. 4 Dz. III, Załącznika nr 3 do rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994r.

- od 9 maja 1986r. do nadal na stanowisku operatora spycharek i maszyn wieloczynnościowych na odkrywcę - wymienionym pod poz. 4 Dz. III, Załącznika nr 3 do rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994r.

W toku postępowania ustalono, iż w trakcie zatrudnienia w (...) w okresie spornym od 9 maja 1986r. do 9 stycznia 2007r. ubezpieczony był zatrudniony w oddziale Rs-7.

Z dniem 9 maja 1986r. kiedy ubezpieczony powrócił do pracy po odbyciu zasadniczej służby wojskowej, powierzono mu stanowisko operatora agregatu prądotwórczego.

Z dniem 25 października 1986r. ubezpieczony uzyskał uprawnienia operatora ładowarki zaś w marcu 1987r. uzyskał zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań do pracy na stanowisku operatora maszyn budowlanych.

Z dniem 1 sierpnia 1987r. ubezpieczonemu powierzono stanowisko operatora w oddziale rs-7.

Sąd ustalił, że w okresie od 1 sierpnia 1987r. do 9 stycznia 2007r. oraz po tej dacie ubezpieczony pracował na stanowisku operatora ładowarki gąsienicowej na oddziale eksploatacji sprzętu Rs-7, który świadczył pracę na rzecz oddziałów górniczych.

Ubezpieczony nie pracował na terenie całej odkrywki ale wykonywał pracę bezpośrednio pod maszynami podstawowymi tj. koparką wielonacyniową i czasami przy zwałowarce. Pracował w zasięgu koła czerpakowego i wysięgnika koparki.

Jego praca polegała na czynnościach zabezpieczających ruch maszyn podstawowych. Do obowiązków ubezpieczonego należało wyciąganie kamieni ze skarpy i odwożenie kamieni i głazów spod maszyny podstawowej, wymiana gruntu pod koparką lub zwałowarką, czyszczeniu pojazdów maszyn podstawowych: gąsienic koparki czy zwałowarki, wózków zrzutowych przy zwałowarkach oraz przenośników współpracujących z maszynami podstawowymi, kopaniu rowów odwodnieniowych pod koparką.

Taką pracę wykonywał ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy bezpośrednio w przodku tj. miejscu bezpośrednio związanym z urabianiem węgla i nakładu. Ubezpieczony pracował w systemie zmianowym, stykowym, co oznaczało, że zmiana jednej brygady na stanowisku pracy przy koparce podstawowej następowała dopiero wówczas, kiedy przyjeżdżała następna taka brygada. Odwołujący otrzymywał dodatek stykowy.

Sąd ustalił, iż w okresie zatrudnienia od 1 sierpnia 1987r. charakter pracy ubezpieczonego i zakres jego obowiązków nie zmieniał się, mimo zmian nazewnictwa stanowisk pracy w angażach.

W spornych okresach zatrudnienia w (...) wraz z ubezpieczonym pracowali świadkowie: J. K., W. Ś. i K. K..

Świadek J. K. jest pracownikiem (...) od 1985r. Pracuje na stanowisku operatora spycharki i maszyn wieloczynnościowych na odkrywce. Od 1986r. pracował wraz z ubezpieczonym w oddziale rs-7 na jednej zmianie. Świadek W. Ś. pracuje w (...) od 1981r. do nadal jako ślusarz remontowy na koparce wielonacyniowej, taśmowy, elektromonter, obecnie pracuje w oddziale zwałowania nadkładu na stanowisku sztygara zmianowego. W latach 1983 – 2000 W. Ś. pracował z ubezpieczonym w oddziale rs-7. Świadek K. K. pracował w (...) B. w latach 1984-2013. Był pracownikiem oddziału Rs-7 i pracował na stanowisku operatora spycharek i maszyn wieloczynnościowych na odkrywce. Od 1986r. pracował wraz z ubezpieczonym.

Sąd ustalił, iż z dokumentacji płacowej wynika, że ubezpieczonemu wypłacano dodatek stykowy z tytułu podmiany na stanowisku pracy od 1 stycznia 1988r. do 28 lutego 1998r. Za okres od 1 sierpnia 1987r. do 31 grudnia 1987r. nie sposób stwierdzić czy pracownik otrzymywał dodatek stykowy dlatego, iż dodatek ten był wyszczególniany wyłącznie w dokumentacji płacowej. W okresie od 1 marca 1998r. do 9 stycznia 2007r. ubezpieczony otrzymywał dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych z tytułu podmiany na stanowisku pracy.

Sąd ustalił nadto, iż (...) B. prowadziła w latach 1984 – 1998 ewidencję dniówek stykowych. Z kolei w okresie od marca 1998r. do nadal jest prowadzona ewidencja godzin nadliczbowych, które są wypracowywane w związku ze stykowym sposobem wymiany obsługi maszyn w przodku. W rzeczywistości oczekiwanie na zmienników i opuszczenie stanowiska pracy dopiero po ich przybyciu powodowało, że pracownik pracujący w tym systemie pracował na takiej dniówce pół godziny dłużej niż wynosiła dniówka robocza. Z tego też względu jedna nadgodzina oznacza dla takiego pracownika przepracowanie dwóch dniówek stykowych.

Pracownicy pracujący w systemie stokowym otrzymywali dodatek tzw. stykowy do wynagrodzenia. Od marca 1998r. otrzymują dodatek za nadgodziny.

Sąd ustalił, iż nie wszyscy pracownicy pracujący w przodku pracują w systemie stykowym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: akta emerytalne ubezpieczonego, akta osobowe z (...) B., pismo (...) B. z dnia 27 lutego 2015r. wraz z wykazem dniówek stykowych oraz godzin nadliczbowych (k.25-28), zeznania świadków J. K. (k.40), W. Ś. (k.41) i K. K. (k.42) przesłuchanych w drodze pomocy prawnej przez Sąd Rejonowy w Bełchatowie oraz świadków J. P., M. R. i M. G. przesłuchanych w drodze pomocy prawnej przez Sąd Rejonowy w Bełchatowie (zapis nagrania protokołu rozprawy z dnia 15 grudnia 2015r. minuty od 1.56 do 32.42 k.76) oraz przesłuchanie ubezpieczonego (zapis rozprawy z dnia 17 czerwca 2015r. min. 18.01 i n. k.52).

Co do charakteru i zakresu wykonywanych przez ubezpieczonego prac, Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i zeznaniom ubezpieczonego. Świadkowie pracowali w spornym okresie razem z ubezpieczonym i mieli wiedzę na temat charakteru świadczonej przez niego pracy. Zeznania świadków były szczegółowe, spójne, wzajemnie się pokrywały i korespondowały z zeznaniami ubezpieczonego, a nadto znalazły odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2015r. poz. 748), stanowi, że przy ustalaniu wysokości górniczych emerytur, o których mowa w art. 50a lub 50e, stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, następujące przeliczniki:

- 1) 1,5 za każdy rok pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy;

2) 1,8 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50d;

3) 1,4 za każdy rok pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 1-3 i 5-9, wykonywanej częściowo na powierzchni i częściowo pod ziemią;

4) 1,2 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego, w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego.

Natomiast zgodnie z art. 50d ust. 1 powołanej ustawy, przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym następujące okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego:

1) w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych;

2) w drużynach ratowniczych.

Zgodnie z ust 3 tego przepisu minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowo stanowiska pracy, na których zatrudnienie zalicza się w myśl ust. 1 i 2 w wymiarze półtorakrotnym.

Na podstawie powyższej delegacji ustawowej zostało wydane rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczalnej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995r. Nr 2 poz.8).

Z kolei stanowiska pracy, na których zatrudnienie zalicza się w wymiarze półtorakrotnym określone zostały szczegółowo w Załączniku Nr 3 do wskazanego wyżej rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1994r.

Spośród wymienionych w Dz. III Załącznika nr 3 stanowisk w kopalniach węgla brunatnego zaliczanych w wymiarze półtorakrotnym w pkt 4 wymieniono operatora spycharek i maszyn wieloczynnościowych na odkrywce.

Spór w niniejszej sprawie dotyczy ustalenia, czy praca ubezpieczonego w spornym okresie zatrudnienia od 9 maja 1986r. do 9 stycznia 2007r. była pracą przodkową i odnosiła się do stanowisk, o których mowa w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczalnej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty.

Trzeba pamiętać, że art. 50d ust. 3 zawiera delegację ustawową dla wydania omawianego wyżej rozporządzenia z 23 grudnia 1994r. tj. określenia stanowisk pracy, na których zatrudnienie zalicza się w wymiarze półtorakrotnym – w myśl ust. 1 i 2. Odniesienie do ust. 1 i 2 tego przepisu wyraźnie wskazuje, że wymienione szczegółowo w Załączniku nr 3 do rozporządzenia stanowiska muszą odpowiadać kryteriom określonym w ust. 1 i 2 i nie mogą wykraczać poza te kryteria. W sytuacji zatrudnienia w kopalni węgla brunatnego, stanowiska wskazane w Załączniku nr 3, Dz. III – ze względu na charakter pracy i miejsce jej wykonywania – muszą dotyczyć pracy wykonywanej w warunkach art. 50d ust. 1 pkt. 1 (wcześniej art. 37 ust. 1 pkt. 1) tj. wykonywanej w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych, a nie każdej pracy wykonywanej na odkrywce węgla brunatnego.

Sam fakt wykonywania przez odwołującego w spornym okresie pracy górniczej na odkrywce, nie przesądza o jej zaliczeniu w wymiarze półtorakrotnym, gdyż w takim wymiarze podlegają uwzględnieniu tylko niektóre prace

górnictwo, wskazane w art. 50d ustawy i skonkretyzowane w załączniku Nr 3 do rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1994r., związane bezpośrednio z zasadniczym procesem zakładu górniczego jakim jest wydobywanie urobku.

Stanowisko takie zostało już ugruntowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w wyroku z 11 lutego 2010r. (I UK 236/09, LEX nr 585722) wskazał, że „jako prace wymienione w załączniku Nr 3 do rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym, przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. z 1995r. Nr 2, poz. 8), mogą być tylko uznane takie czynności wykonywane przez górnika, które bezpośrednio związane są z wykonywaniem czynności w przodkach przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych. Pojęcie "inne prace w przodku" (art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) musi wiązać się z bezpośrednim i zasadniczym procesem produkcyjnym zakładu górniczego, polegającym na urobku i wydobywaniu kopalin.”

W ocenie Sądu orzekającego, na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie należy przyjąć, iż praca ubezpieczonego w (...) w okresie spornym od 1 sierpnia 1987r. do 9 stycznia 2007r. podlega zaliczeniu z przelicznikiem 1,8. Natomiast do pracy górniczej zaliczanej z przelicznikiem 1,8 nie można uwzględnić okresu od 9 maja 1986r. do 31 lipca 1986r.

Praca ubezpieczonego w okresie od 9 maja 1986r. do 31 lipca 1987r., nie spełnia kryteriów pozwalających na zaliczenie jej do pracy przodkowej, jak bowiem wykazało postępowanie dowodowe, w tym okresie ubezpieczonemu, który powrócił do pracy po odbyciu zasadniczej służby wojskowej powierzono stanowisko operatora agregatu prądotwórczego. Z akt osobowych ubezpieczonego wynika, że dopiero po uzyskaniu uprawnień operatora ładowarki (25 października 1986r.) i uzyskaniu zaświadczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań na stanowisku operatora maszyn budowlanych (marzec 1987r.), ubezpieczonemu dopiero z dniem 1 sierpnia 1987r. powierzono stanowisko operatora ładowarki.

Jak wykazało postępowanie dowodowe ubezpieczony w okresie od 1 sierpnia 1987r. do 9 stycznia 2007r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował bezpośrednio w przodku na stanowisku operatora ładowarki gaśnicowej. Pracę wykonywał bezpośrednio pod maszynami podstawowymi tj. koparką wielonaczyniową i czasami zwałowarką. Pracował w zasięgu koła czerpakowego i wysięgnika koparki.

Do obowiązków ubezpieczonego należało wykonywanie czynności umożliwiających ruch maszyn podstawowych tj. koparki i zwałowarki jak: wyciąganie kamieni ze skarpy i odwożenie kamieni i głazów spod maszyny podstawowej, wymiana gruntu pod koparką lub zwałowarką, czyszczenie pojazdów maszyn podstawowych: gaśnic koparki czy zwałowarki, wózków zrzutowych przy zwałowarkach oraz przenośników współpracujących z maszynami podstawowymi, kopanie rowów odwodnieniowych pod koparką

Ubezpieczony swoją pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w przodku, tj. miejscu bezpośrednio związanym z urabianiem węgla i nakładu.

Ubezpieczony pracował w systemie stykowym i od 1 stycznia 1988r. do 28 lutego 1998r. otrzymywał dodatek stykowy a potem dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych z tytułu podmiany na stanowisku pracy. Wprawdzie w okresie przed 1 stycznia 1988r. brak dokumentacji wskazującej na pobieranie dodatku stykowego, niemniej jednak postępowanie dowodowe wykazało, że charakter pracy ubezpieczonego nie zmieniał się.

W ocenie Sądu orzekającego, wykonywana w tym okresie praca odwołującego w pełni spełnia kryteria, pozwalające zaliczyć ją do pracy przodkowej wykonywanej w warunkach pkt 4, Dział III, Załącznika Nr 3 do rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1994r. wymienianego prace operatora spycharek i maszyn wieloczynnościowych na odkrywce.

Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił częściowo zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonemu G. K. prawo do zastosowania przelicznika 1,8 przy

obliczeniu wysokości emerytury górniczej do 4.634 dniówek w okresie od 1 sierpnia 1987r. do 9 stycznia 2007r. – począwszy od 26 lipca 2014r.

W punkcie 2 wyroku Sąd – na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. - umorzył postępowanie w przedmiocie zaliczenia z przelicznikiem 1,8 dniówek w okresie od 1 grudnia 1982r. do 31 października 1983r., bowiem powód cofnął odwołanie w odniesieniu do tego okresu.

W punkcie 3 wyroku Sąd, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie w pozostałej części tj. co do okresu od 9 maja 1986r. do 31 lipca 1987r.

W punkcie 4 wyroku Sąd orzekł o kosztach zastępstwa procesowego – na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 12 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 461 ze zm.) – zasądzając od ZUS na rzecz ubezpieczonego kwotę 60 zł.

(-) SSO Patrycja Bogacińska – Piątek